

Обожеволені коси

Михайль Семенко

Вона зворушена, осинеплямлена —
Зі схвильованим носом.
Скільки тонів і рисок, як душа обламлена
І обожеволені коси.

Скільки блисків у погляді мій зір подибле,
Коли ніж до пульсу діткнеться.
Час рану загоїть, час з очей блиски зсипле —
Звичайний профіль зостанеться.